

మనీకథ

అమ్మకాలి కవిత్రయం

“మీకు ఎంతగా చెప్పా విన్నారు కాదు- బొద్దుగా ముద్దుగా ఉండవి”.

“వదే వదే నాకా విషయం రెట్టించకు. నీ కోరిక ప్రకారం తీసుకు వచ్చాను”.

“ఇది మరీ బావుంది ఏదో నాకోరిక చెప్పాను ముచ్చట తీర్చే విధానం ఇదా!”

“జరిగిన దాని గురించి విచారించడం కాదు జరగవలసిన దాని గురించి ఆలోచించు ముందా పాపకి నివైన పెట్టు ఆకలికి ఏడుస్తుందేమో”.

పాలు ఇప్పుడే పట్టాసురెండి, ఏదన్నా పెడితే తినేస్తుంది వెంటనే ‘అమ్మకాలి’ అని ఏడుస్తుంది.

“క్రొత్త కదా వెమ్మడిగా అలవాటులులే విమ్మ వదిలి పెట్టుదలే, కన్నతల్లికన్నా పెంచిన తల్లి ప్రేమనే కోరు కుంటారు మహిళలు, కాస్త వోపేకగా ఆ పాపకి ధగ్గరయేందుకు ప్రయత్నించు”

“వెలం పాపయితే తల్లి గుర్తు తెలియదు. ఎవరి ధగ్గరవుంటే వారే అమ్మ అని అలవాటు పడిపోతారు నాలుగేళ్ళ పాపవి మరీపించి మురిపించగలమా!”

రాధిక భర్తతో వారించడం ఇష్టంలేని దానిలా లేని పాపవి ఎత్తుకుని తన గదిలోకి తీసుకెళ్ళింది.

పాప ఏడుపు విషిస్తూనే వుంది - రాధిక ఎవర దాయింపు మాటలు అంతకు రెట్టించు విషిస్తూనే వున్నాయి.

తనలో తనే వచ్చుకున్నాడు రాజారావు.

ఫెళ్ళయి ఆరేళ్ళవుతున్నా వంతానం కలుగని కారణంగా రాధిక సతాయింపు మూలంగా ఎవరినైనా పెంచుకోవాలని ఆనుకున్నారు.

ఇంతలో ఆఫీస్ పనిమీద హైదరాబాద్ వెళ్ళవలసి రావడంతో “వచ్చేటప్పుడు అలా పిల్లల గురించి ఆమాకి పేకరిస్తాను” అని చెప్పి బయలు దేరాడు. ఆఫీసు వర్క్ పూర్తి అయిన తరువాత తిరుగు ప్రయాణంలో రైల్వే స్టేషన్ కి వచ్చాడు.

ఎవరి హడావిడిలో వారు అలూఇలూ తిరుగుతూ ట్రైన్ పై ఎగబడుతున్నారు. నాలుగేళ్ళ పాప ఏడుపు ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు.

ట్రైన్ ఎక్కబోతున్న రాజారావు ఆ దృశ్యం చూసి చలుక్కువ క్రిందికి ఉరికేసాడు.

“ఎవరు కాలి పాపా ఎందుకేడుస్తున్నావు” లావగా అడిగాడు.

“అమ్మా.....” మళ్ళీ ఏడుపు లంకించుకుంది.

“ఎక్కడుంది మీ అమ్మ” చుట్టూ చూస్తూ అడిగాడు.

అప్పుడే కదిలి వేగం వుంజుకున్న ట్రైన్ వైపు చూపించి ఏడుస్తోంది.

చుట్టూ చూసాడు ఎవరివసుల హడావిడిలో వారు న్నారు. ఎవరూ పట్టించుకోవడంలేదు. ఒకరిద్దరు ఇటు చూసినా మళ్ళీ మామూలుగా ఏదో ట్రైన్ రావడంతో అటువరుగులు పెడుతున్నారు.

ధగ్గరలోనే వున్న కాంటిన్ కి తీసుకెళ్ళి పాపకి పాలు ఇప్పించాడు. పాలు తాగేసి మళ్ళీ మామూలుగా ఏడు స్తోంది.

పాపవైపు వరీక్షగా చూసాడు, ముద్దుగా బొద్దుగా ముట్టుకుంటే కండేటట్టు వుంది. ఇంతలో ఒక్కొక్కరు సలకరించడం మొదలు పెట్టారు.

...నిమైంది ఎందుకలా ఏడుస్తోంది పాప”.

క్షణం తలూపటాయింది “నిం లేదు” ముఖావంగా చెప్పి అప్పుడే వచ్చి ఆగిన ట్రైన్ వైపు వదవ పాగాడు. పాపమరీ బిగ్గరగా ఏడవలంతో పాపవి ఎత్తు కుంటూ, “అమ్మదగ్గరికి వెళ్తున్నాం పాపా” అన్నాడు.

ఆ మాట వివగానే పాప ఏడుపు ఆపేసింది.

రాధిక పాపకి అన్ని విధాలుగా ధగ్గరయింది, రాధికను ఏదని క్షణం వుండదు పాప. రకరకాల ఆట బొమ్మలతో పాపకి ధగ్గరయేందుకు ప్రయత్నించేవాడు రాజారావు.

సినిమాలకి షికార్లకి వెళ్ళేటప్పుడు ముచ్చటగా ముద్దుగా తయారుచేసి మురి పెంగా తీసుకెళ్ళేవారు, ఆ పాపవి చూసి ఇద్దరి హృదయాలు వుందించేవి. పాపకి కాస్త వలతగా వుంటే ఆఫీస్ మానేసి నోన్ పుబ్లిక్ కి వరుగు తీయాలిందే. లేకుంటే రాధిక సతాయింపు భరించలేక పాపయేవాడు.

రాధిక కొంగుపట్టుకుని తిరుగుతుంటే పాపవి చూసి రాజారావు మనసు గంతులేపేది. ఆ పాప వలనే తమ ఇంటికి కళవచ్చిందని మురిపిపోయేవారు.

ఆఫీసు మండి ఇంటికోచ్చేటప్పుడు పాపగురించి ప్రత్యేకంగా ప్రతిరోజూ ఏదో ఒకటి తెన్నూనే వుంటాడు. రకరకాల డ్రెస్ లో రోజూ అలంకరించి మురిపిపోవడం దినచర్యగా అయిపోయింది.

పాపవి కాన్వెంట్ లో చేర్చేందుకు రాధిక రాజారావు సంప్రతించుకుంటున్నారు.

“పాపవి అంతదూరం స్కూల్ లో వేయించితే ఎలాగండి మనకి ధగ్గరలోనే చూడండి వేనే తీసుకెళ్ళి తీసుకోస్తుంటాను”

కాన్వెంట్ కి ఇల్లు దూరం కావడంతో ఎలాగో కష్టపడి కాన్వెంట్ ధగ్గరలో ఇల్లు తీసుకున్నారు.

పాపకి కాంతిమయి అవిపేరు పెట్టుకున్నారు.

కాన్వెంట్ ధగ్గరే అయినా ప్రతిరోజూ కాంతిమయిని తీసుకెళ్ళి తీసుకోస్తుండేది రాధిక. తనవేతనో గోరుముద్దలు తినిపించుతుంటే కాంతిమయి మారాం చెయ్యకుండా తినడం ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించేది రాధికకు.

కాంతిమయికి ప్లానం వేయించి డ్రెస్ వేస్తుండగా తలుపు తట్టిన వప్పుడుకి “వస్తున్నా” అంటూ పరుగు లాంటి వడకతో వెళ్ళి తలుపు తెరచింది.

ఎదురుగా కవిపించిన దృశ్యం చూసి వణికిపోయింది.

“ఎవరుకాలి” అని అన్నానని అనుకుంది కాంతి గొంతుదాటిరాలేదు.

“ఆర్. రాజారావు వుండేది ఈ ఇంట్లోనేనా?” పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ గొంతు కరుకుగా వుంది.

“అవును నీం జరిగింది” భయంగా అడిగింది.

“అతన్ని అరెస్టు చేశాము. మిమ్మల్ని తీసుకు రమ్మన్నారు ఎన్.ఎ. గారు” రాధిక ప్రాణంలేని దానితో కాంతిమయిని తీసుకుని వారివెంట నడిచింది. పోలీస్టేషన్ గందరగోళంగా వుంది, రాధికను ఎన్.ఎ. గారు ప్రశ్నించారు.

“మీకెంతమంది పిల్లలు”.

రాధిక కంగారుగా భర్తవైపు చూసింది, రాజారావు తలదించుకుని వుండటంతో కొద్దిగా అర్థమైంది పరిస్థితి.

“మాకు పిల్లలులేరు” అంది తలదించుకుని.

“ఆ పాప ఎవరు” రాధిక చేయి పట్టుకుని నిలబడిన కాంతిమయిని చూసిస్తూ అడిగారు.

“పెంచుకున్నాము”.

“ఎలా పెంచుకున్నారు. ఎవరి దగ్గరైనా దత్తత తీసుకున్నారా, దబ్బిచ్చి కొనుక్కున్నారా!”

“నాకు తెలీదు మావారు తీసుకొచ్చారు”.

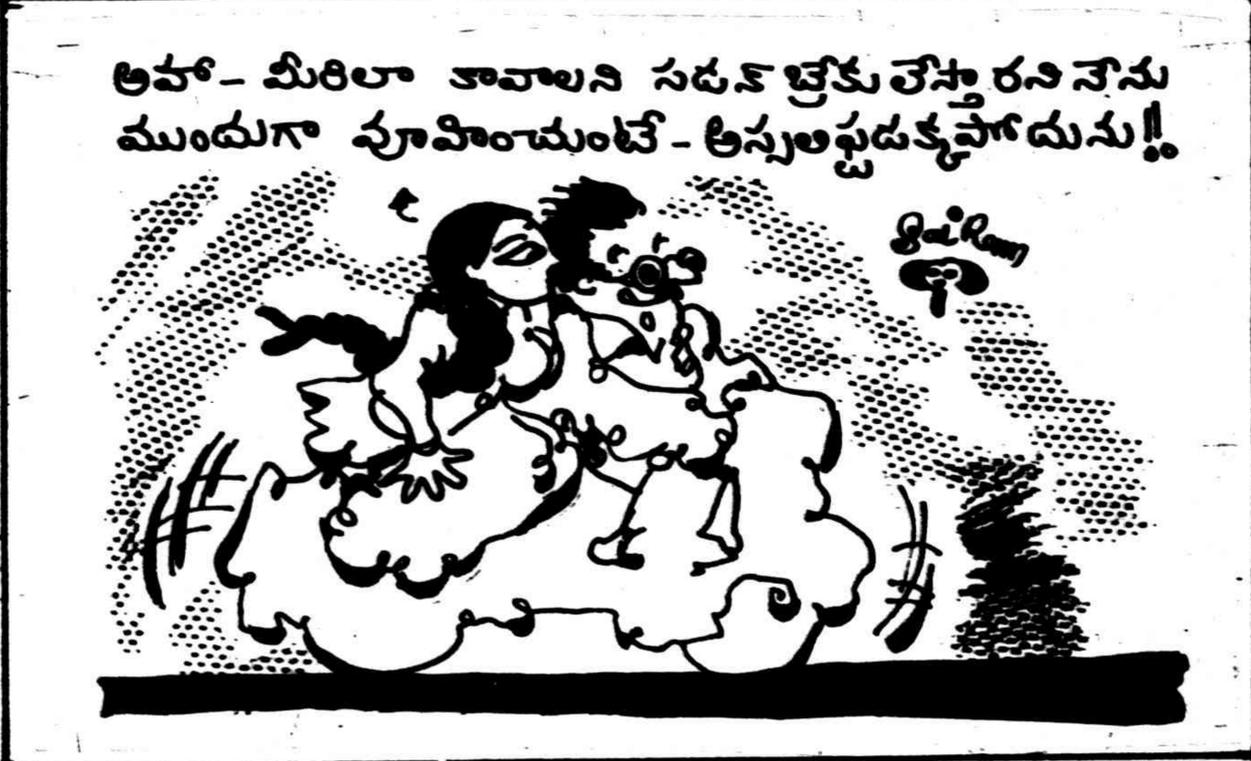
“ఎక్కడి నుండి తీసుకొచ్చారు”.

“హైదరాబాద్ నుండి”.

“ఆవూరు ఎందుకెళ్ళారు”.

“ఆఫీసు పనిమీద”.

“పిల్లలు లేకపోతే పిల్లల్ని పెంచుకునే వద్దతి ఇది కాదమ్మా, దిక్కులేక అనాధశరణాలయములో పెరుగు తున్న పసివాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. వాళ్ళలో ఎవరి వైనా పెంపకానికి తీసుకుని గౌరవంగా పెంచుకోవచ్చు, అలాగ ఆ బిడ్డకి తల్లిగా మీరెంతో వుదారత గల వారేతారు, కాని తల్లినుండి బిడ్డని వేరుచేసినట్లు తల్లి గురించి బిడ్డ బెంబేలెత్తి “అమ్మకావాలి” అని ఏడు

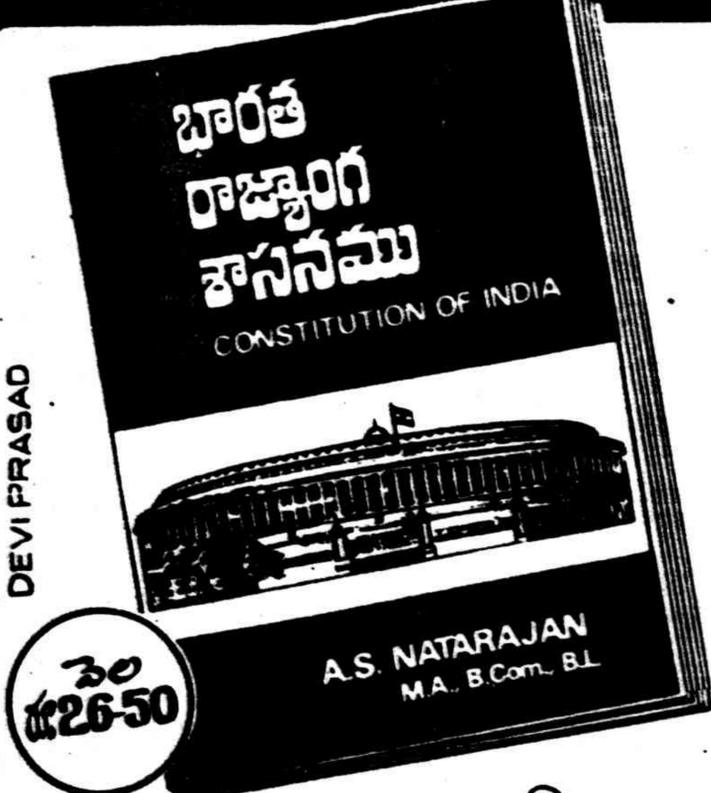

అవో - మీరిలా కావాలని సడన్ బ్రోకు లెస్టూ రని నోను ముందుగా వూహించుంటే - ఆస్పల పుడక్కపాగుదును!!

స్తుంటే అసలు తల్లిని మరపించి ఆస్థానంలోకి మీరు వెళ్ళాలనుకోవడం అవివేకం. దారితప్పిన పసివాళ్ళని మనస్ఫూర్ణంకొరకు బలి చేయకుండా వాళ్ళ తల్లితండ్రుల దగ్గరికి వంపే ఏర్పాట్లు పోలీసు స్టేషన్ కి వచ్చి రిపోర్టు ఇస్తే వాళ్ళే చేస్తారు, ముందుగానే మా పోలీసు డిపార్టుమెంట్ కి రిపోర్టు ఇచ్చిన ఆ పాప తల్లి తండ్రులు ప్రక్కరూమ్ లో ఉన్నారు, హైదరాబాద్ రైల్వే స్టేషన్ లో తప్పిపోయిన వారి పాపని రాజారావు అనే ఈ వ్యక్తి తొంగతనంగా ఎత్తుకొచ్చినట్లు అక్కడి ప్రయాణికులు ఇతని పోలికలు చెప్పారు”.

అవమానంతో తలఎత్తలేక కూరుకుపోతున్న కాళ్ళను బలవంతంగా పైకి లేపదీస్తూ కాంతిమయిని తీసుకుని ప్రక్కగదిలోకి వెళ్ళి వాళ్ళ ముఖాలు చూడలేక. తలదించుకుని “క్షమించండి పొరపాటయింది” అని కాంతిమయిని వారి మధ్య వదిలి వెనుతిరగబోతుండగా, “మీరే మమ్మల్ని క్షమించండి ఈ పాప మా పాపకాదు” ఇద్దరు ఏక కంఠంతో అనేపరికి గర్వంగా విజయం సాధించిన తీవ్ర లోపలికొస్తున్న ఎన్.ఎ. గారి తల అవమానంతో వాలిపోయింది. (ఇకనేమి చెప్పవలసరం లేదు)

తెలుగుల భారత రాజ్యాంగ శాసనము

మనకోసం మనమే తయారుచేసుకున్న రెజ్జీయన్ శాసనము యొక్క గొప్పదనమును, మన హక్కులు, బాధ్యతలు, అందరూ తేలికగా తెలుసుకొనుటకు ఉపకరించే ఒకే ఒక తెలుగు అనువాదము. చదువుకున్నవారు, చదువు లేనివారు, స్త్రీయవారి, రెజ్జీయవారి అనే బేధము లేకుండా, అన్ని సందర్భాలలో, అందరికీ ఉపయోగపడి వున్నకం ఇది!

రెజ్జీపతి, రెజ్జీగవర్నరు, కేంద్ర, రెజ్జీ ప్రాభుత్వాల, విడివిడి సభ్యులు, వీరి ఎన్నికలు బీటన్నింటికి ఏర్పరచబడివున్న విధులను తెలియపరుస్తూ, భారత స్వాతంత్ర్య ఫలమును ప్రజలందరూ సమానంగా అనుభవించేందుకు నిర్దేశించబడిన రెజ్జీయన్ శాసనానికి తేట తెనుగు అనువాదం!

పార్లమెంటు, శాసనసభల సభ్యులతోబాటు ప్రజలందరి వద్ద తప్పక ఉండవలసిన ఒక అవసరమైన చట్టము.

పాస్టు ద్వారా పొందాలనుకుంటే రూ॥ 3-50 అదనంగా చెల్లి పంపండి.

‘బాలజీ’కి ప్రచురణ.....
భారతీయ జ్యోతి చట్టము
పేరి: రూ॥ 15-75

BALAJI PUBLICATIONS
103, PYCROFTS ROAD MADRAS 600 014